

Cartea lui Daniel – Numărul patruzeci și unu

Slujirea profetică a lui Pavel: legătura dintre Israelul antic și Israelul spiritual

Jeff Pippenger

2024-01-05

Apostolul Pavel a fost veriga de legătură dintre Israelul antic și Israelul spiritual, căci slujirea sa, numele său, împrejurările sale personale și lucrarea sa profetică mărturisesc toate despre acest adevăr. El s-a identificat pe sine drept cel mai neînsemnat dintre apostoli, deoarece persecutase poporul lui Dumnezeu.

Căci eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli, și nu sunt vrednic să fiu numit apostol, fiindcă am prigonit Biserica lui Dumnezeu. 1 Corinteni 15:19.

Numele care i-a fost dat la convertire a fost Pavel, care înseamnă mic sau neînsemnat, căci el era cel mai mic dintre apostoli. Totuși, numele său de la început a fost Saul, care înseamnă „ales”.

Atunci Anania a răspuns: Doamne, am auzit de la mulți despre omul acesta, cât de mult rău a făcut sfinților Tăi în Ierusalim; și aici are putere de la preoții cei mai de seamă să-i lege pe toți cei ce cheamă Numele Tău. Dar Domnul i-a zis: Du-te, căci el este un vas ales pentru Mine, ca să poarte Numele Meu înaintea neamurilor, a împăraților și a fiilor lui Israel, Faptele Apostolilor 9:13–15.

Saul a fost „un vas ales” ca să poarte Evanghelia la neamuri, dar mai întâi trebuia să fie convertit și smerit până a deveni Pavel (mic), căci urma să aibă nevoie să fie puternic. Pavel a înțeles că tăria lui se găsea în micimea sa, sau în slăbiciunea sa.

I aby nie wynosił mnie ponad miarę objawień, dany mi został oścień dla ciała, posłaniec szatana, aby mnie policzkował, bym się nie wynosił ponad miarę. Z tego powodu trzy razy prosiłem Pana, aby odstąpił ode mnie. Lecz powiedział do mnie: Dostyc masz, gdy masz łaskę moją; albowiem moc moja w słabości się doskonali. Najchętniej więc raczej będę się chlubił moimi słabościami, aby spoczęła na mnie moc Chrystusowa. Dlatego mam upodobanie w słabościach, w zniewagach, w niedostatkach, w prześladowaniach, w uciskach dla Chrystusa; albowiem kiedy jestem słaby, wtedy jestem mocny. 2 Koryntian 12:7–10.

Saul a fost „ales”, dar, pentru ca să fie puternic, a fost făcut mic (Pavel). El a fost ales să ducă Evanghelia la neamuri, dar fusese ales, în parte, datorită cunoașterii sale a Vechiului Testament.

Mai ales pentru că știi că ești cunoscător în toate obiceiurile și chestiunile care sunt între iudei; de aceea te rog să mă ascuți cu răbdare. Felul vieții mele din tinerețea mea, care de la început a fost trăit în mijlocul neamului meu, la Ierusalim, este cunoscut de toți iudeii; aceștia mă cunosc de la început, dacă ar voi să mărturisească, că am trăit ca fariseu, după cea mai aspră partidă a religiei noastre. Faptele Apostolilor 26:3–5.

Pavle a fost instruit de Gamaliel, care era considerat unul dintre cei mai mari învățători ai Scripturilor Vechiului Testament.

„Cererea a fost aprobată, iar «Pavel a stat pe trepte și a făcut semn cu mâna către popor». Gestul le-a atras atenția, iar ținuta lui impunea respect. «Și, făcându-se o mare tăcere, le-a vorbit în limba evreiască, zicând: Bărbați, frați și părinți, ascultați apărarea pe care v-o fac acum.» La auzul cunoscutelor cuvinte ebraice, «au păstrat și mai multă tăcere», iar în liniștea deplină el a continuat: «Eu sunt cu adevărat iudeu, născut în Tars, cetate a Ciliciei, dar crescut în cetatea aceasta, la picioarele lui Gamaliel, și învățat după cea mai desăvârșită rânduială a Legii părinților noștri, fiind plin de râvnă pentru Dumnezeu, așa cum sunteți și voi toți astăzi.» Nimeni nu putea tăgădui afirmațiile apostolului, căci faptele la care se referea erau bine cunoscute de mulți care încă trăiau în Ierusalim.» Faptele Apostolilor, 408.

Saule nebuvo išrinktas atsitiktinai, ir vienas iš konkrečių Pauliaus tarnystės tikslų buvo sujungti pažodini šventaji Izraelio istorijos pasakojimą su dvasinio Izraelio šventaja istorija. Atsižvelgiant į šį faktą, jis parašė didžiąją Naujojo Testamento dalį. Vienas jo raštų skyrius atskleidžia pagrindą pirmojo angelo žinios struktūrai, taip pat ir trečiojo angelų žinios struktūrai. Ši ištrauka yra adventizmo istorijos paminklas, nurodantis skirtumą tarp išmintingųjų ir kvailųjų adventizmo pradžioje ir pabaigoje.

Și vă rugăm, fraților, cu privire la venirea Domnului nostru Isus Hristos și la adunarea noastră împreună la El, să nu vă lăsați clătinați atât de curând în minte și nici să nu vă tulburați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin vreo epistolă ca și cum ar fi de la noi, ca și cum ziua lui Hristos ar fi aproape. Nimeni să nu vă amăgească în niciun chip, căci ziua aceea nu va veni înainte de a fi venit mai întâi lepădarea de credință și de a fi fost descoperit omul păcatului, fiul pierzării, care se împotrivese și se înalță pe sine mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau de tot ce este obiect de închinare; așa încât el, ca Dumnezeu, șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine că este Dumnezeu. Nu vă aduceți aminte că, atunci când eram încă la voi, vă spuneam aceste lucruri? Și acum știți ce îl oprește, pentru ca el să fie descoperit la vremea lui. Căci taina fărădelegii lucrează deja; numai că cel ce o oprește acum o va opri până va fi luat din cale. Și atunci va fi descoperit Cel Nelegiuit, pe care Domnul îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale; pe acela a cărui venire este după lucrarea lui Satan, cu toată puterea și cu semne și minuni mincinoase, și cu orice amăgire a nedreptății pentru cei ce pier, pentru că n-au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți. Și din această pricină, Dumnezeu le va trimite o lucrare de rătăcire, ca ei să creadă minciuna, pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci și-au găsit plăcerea în nedreptate, să fie osândiți. 2 Tesaloniceni 2:1–12.

Contextul acestui pasaj este examinarea momentului în care Hristos Se va întoarce a doua oară. Pavel le amintește tesalonicenilor că răspunsese deja anterior la această preocupare atunci când a spus: „Nu vă aduceți aminte că, pe când eram încă la voi, vă spuneam aceste lucruri?” Pavel încerca să-i împiedice pe frați să fie înșelați cu privire la subiectul „venirii Domnului nostru Isus Hristos și al străngerii noastre laolaltă cu El.”

Istoricii identifică faptul că jumătate din solia lui William Miller s-a întemeiat pe identificarea de către el a celor două mii trei sute de ani din Daniel, capitolul opt, versetul paisprezece. Cealaltă jumătate a soliei sale, care uneori nu este recunoscută, este lucrarea lui de a combate învățăturile false privitoare la a Doua Venire a lui Hristos.

Pe baza metodologiei false iezuite, a existat (și încă există) o învățatură falsă proeminentă căreia William Miller i s-a opus în mod consecvent. Era învățătura falsă potrivit căreia a doua venire a Domnului era precedată de o mie de ani de pace, numită „mileniul temporal”, căreia i s-a opus și Sora White.

Lucrarea lui Miller statornicea, de asemenea, adevărul revenirii literale a lui Hristos, în opoziție cu diferitele idei false privitoare la mileniu care erau răspândite în vremea sa. Pavel se referă la a Doua Venire în 2 Tesaloniceni, astfel că pasajul făcea parte din înțelegerea lui Miller despre o a Doua Venire literală. Capitolul constituia „Adevărul prezent” pentru Miller.

Pavel identifică o succesiune importantă de evenimente legate de a Doua Venire și oferă, de asemenea, raționamentul pentru care tesalonicenii nu ar fi trebuit să se aștepte la întoarcerea Domnului în timpul vieții lor. Pavel spune: „Acum vă rugăm, fraților, cu privire la venirea Domnului nostru Isus Hristos și la adunarea noastră împreună la El.” Cuvântul „rugăm” înseamnă a întreba cu stăruință. Pavel expune prin raționament elementele asociate cu a Doua Venire și își conduce auditoriul printr-un fel de interogare, menită să producă, în auzitorii săi, o analiză a logicii sale.

Struktura logicii sale este că, înainte ca Hristos să Se întoarcă a doua oară, papalitatea trebuie să fie identificată și să domnească, iar înainte ca papalitatea să apară în istorie trebuie să aibă loc o lepădare de credință. Lepădarea de credință era încă viitoare, astfel încât apariția papalității era cu atât mai mult dincolo de aceasta. Așadar, cum ar fi putut fi cineva înșelat să creadă că întoarcerea lui Hristos era aproape? El folosește mai multe simboluri ale papalității pentru a stabili tocmai care este acea putere care se descoperă după lepădarea de credință. El numește papalitatea „omul fărădelegii”, acel „nelegiuit”, „fiul pierzării” și „taina fărădelegii”. Sora White arată limpede că toate acestea sunt simboluri care identifică papalitatea.

„Dar înainte de venirea lui Hristos trebuiau să aibă loc evoluții importante în lumea religioasă, prezise în profetie. Apostolul a declarat: «Să nu vă clătinați degrabă în minte și să nu vă tulburați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolă ca venind de la noi, ca și cum ziua lui Hristos ar fi aproape. Nimeni să nu vă înșele în vreun chip, căci ziua aceea nu va veni înainte de a fi venit mai întâi lepădarea de credință și de a se fi descoperit omul fărădelegii, fiul pierzării, cel ce se împotrivesc și se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau de ceea ce este vrednic de închinare, așa încât se așază în templul lui Dumnezeu ca Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.»

„Cuvintele lui Pavel nu trebuiau să fie interpretate greșit. Nu trebuia să se învețe că el, printr-o descoperire specială, îi avertizase pe tesaloniceni cu privire la venirea imediată a lui Hristos. O asemenea poziție ar fi provocat confuzie în credință; căci dezamăgirea duce adesea la necredință. De aceea, apostolul i-a avertizat pe frați să nu primească niciun astfel de mesaj ca venind de la el și a continuat să sublinieze faptul că puterea papală, descrisă atât de limpede de profetul Daniel, urma încă să se ridice și să poarte război împotriva poporului lui Dumnezeu. Până când această putere nu-și va fi împlinit lucrarea ei nimicitoare și hulitoare, va fi zadarnic ca biserica să aștepte venirea Domnului lor. «Nu vă aduceți aminte», a întreat Pavel, «că, pe când eram încă la voi, vă spuneam aceste lucruri?»”

„Ngjethëse ishin sprovat që do ta godisnin kishën e vërtetë. Qysh në kohën kur apostulli po shkruante, «misteri i paudhësisë» kishte filluar tashmë të vepronte. Zhvillimet që do të ndodhnin në të ardhmen do të ishin «sipas veprimit të Satanit me çdo fuqi, shenja dhe mrekulli të rreme, dhe me çdo mashtrim të padrejtësisë ndër ata që humbin.»

„Deosebit de solemnë este declarația apostolului cu privire la aceia care ar refuza să primească «dragostea adevărului». «Din această pricină», a declarat el despre toți aceia care aveau să respingă în mod deliberat soliile adevărului, «Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca ei să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți». Oamenii nu pot respinge nepedepsiți avertizările pe care Dumnezeu, în mila Sa, li le trimite. De la aceia care stăruie în a se abate de la aceste avertizări, Dumnezeu Își retrage Duhul, lăsându-i în voia amăgirilor pe care le iubesc.” Faptele apostolilor, 265, 266.

Deși sora White îl identifică în mod direct pe „omul fărădelegii”, pe acel „nelegiuit”, pe „fiul pierzării” și „taina fărădelegii” din pasajul lui Pavel și îl numește „puterea papală”, ea spune mai mult. Ea arată că aceste simboluri folosite de Pavel pentru a-l identifica pe papa Romei își au temeiul în cartea lui Daniel, atunci când a afirmat: „Apostolul, prin urmare, i-a avertizat pe frați să nu primească niciun asemenea mesaj ca venind de la el și a continuat să sublinieze faptul că puterea papală, descrisă atât de clar de profetul Daniel, urma încă să se ridice și să poarte război împotriva poporului lui Dumnezeu. Până când această putere nu-și va fi împlinit lucrarea ei aducătoare de moarte și blasfemiatoare, va fi zadarnic ca biserica să aștepte venirea Domnului ei.” Pavel își întemeia cea parte a mesajului către tesaloniceni, care identifica papalitatea, pe Daniel capitolul unsprezece, și versetul treizeci și șase.

Și împăratul va face după voia sa; și se va înălța pe sine și se va mări pe sine mai presus de orice dumnezeu și va rosti lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor și va propăși până se va împlini mânia; căci ceea ce este hotărât se va face. Daniel 11:36.

Când Pavel îl identifică pe papă drept acela care „se împotrivește și se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau este vrednic de închinare; așa încât el, ca Dumnezeu, șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine că este Dumnezeu”, Pavel parafraza descrierea dată de profetul Daniel „împăratului” care făcea „după voia lui” și se înălța „pe sine” și se mărea „mai presus de orice dumnezeu”. Papa este împăratul care rostește „lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor”, iar papa este puterea care avea să „propășească până când” cea dintâi „mânie” avea să „se împlinească” în 1798.

Daniel unsprezece, cu versetul treizeci și șase, este absolut esențial să fie înțeles corect, dacă sporirea cunoștinței din 1989 urmează să fie înțeleasă corect. Din acest motiv, învățătura falsă potrivit căreia împăratul din verset era Franța, așa cum a fost introdusă de Uriah Smith, a fost introdusă în prima generație a adventismului (1863–1888). Smith a schimbat textul versetului treizeci și șase din „împăratul” (care este papalitatea ce era descrisă în versetele anterioare) în „un împărat” (orice împărat), pentru a atribui Franței atee caracteristicile stilului de închinare al Romei, dar aceasta a fost doar un punct de lansare pentru a-și promova teoria sa favorită, potrivit căreia Turcia este împăratul de la mieznoapte începând cu versetul patruzeci și mai departe.

Satana a început de timpuriu să întunece faptul că împăratul din verset este papalitatea, iar apostolul Pavel este cel care oferă mărturiei lui Daniel o a doua mărturie cu privire la acest fapt. Sora White a oferit a treia mărturie.

Nu numai că Satana a căutat să întunece adevărul potrivit căruia împăratul din verset este papa, dar, prin deturnarea adevărului cuprins în verset, Satana a făcut obscură și semnificația a ceea ce reprezenta „mânia” din verset. Papalitatea din verset urma să prospere până în 1798, când i-a fost aplicată rana de moarte. Anul 1798 marchează sfârșitul celor două mii cinci sute douăzeci de ani ai mâniei lui Dumnezeu, adusă asupra împărăției de nord a lui Israel, începând din anul 723 î.Hr.

Kama Adventisma ingali yateteje na kushikilia fundisho la “nyakati saba” mwaka 1863, ingekuwa karibu haiwezekani kabisa kwa Uriah Smith kufanikiwa kupitisha upuuzi kama huo kuhusu aya ya thelathini na sita, kwa maana “ghadhabu” ingeeleweka kuwa inawakilisha ghadhabu ya kwanza ya Mungu ya “nyakati saba,” na hivyo isingekuwa na uhusiano wowote kabisa na Ufaransa. Kuongezeka kwa maarifa mwaka 1989 kunaungwa mkono na Paulo katika kifungu hicho, na kwa sababu hiyo onyo la Paulo katika kifungu hicho kuhusu wale wasioipokea upendo wa kweli, bali wapokeao upotevu mkuu, hutimia kwa njia ya kuukataa kwao ukweli anaouwasilisha Paulo katika kifungu hicho. Mmoja wa kweli hizo ni utambulisho sahihi wa mfalme wa kaskazini katika Danieli sura ya kumi na moja, aya arobaini hadi arobaini na tano.

Mu gice kivugwa, nyuma y’uko Pawulo aranga papa w’i Roma, aranga urukurikirane rw’ibyabaye mu gihe cy’imperuka y’isi biganisha ku Kuza kwa Kabiri kwa Kristo, ari na byo iki gice kivuga. Aravuga ati: “maze wa mubi azahita ahishurwa.” Uwo “mubi” ni papa, “uwo Umwami azamarisha umwuka uva mu kanwa ke, kandi akamurimbuza kurabagirana kwo kuza kwe.” Hanyuma Pawulo aravuga ati: “Ni we, kuza kwe gukurikiza imikorere ya Satani, gufite imbaraga zose n’ibimenyetso n’ibitangaza by’ibinyoma.” Yesu ni we “ufite kuza gukurikiza imikorere ya Satani.”

Lucrarea miraculoasă a lui Satana este perioada de timp de la legea duminicală care urmează să vină în curând până când se va ridica Mihail și se va încheia timpul de probă al omenirii. Satana nu săvârșește niciun miracol în timpul celor Șapte Plăgi de pe Urmă, care sunt revărsate de la încheierea timpului de probă până la întoarcerea lui Hristos.

„Hristos spune: «După roadele lor îi veți cunoaște.» Dacă aceia prin care se săvârșesc vindecări sunt înclinați, din cauza acestor manifestări, să-și scuze neglijarea Legii lui Dumnezeu și să stăruie în neascultare, deși au putere în orice măsură și până la orice grad, nu rezultă de aici că ei au marea putere a lui Dumnezeu. Dimpotrivă, este puterea făcătoare de minuni a marelui amăgitor. El este un călcător al Legii morale și folosește orice mijloc pe care îl poate stăpâni pentru a-i orbi pe oameni cu privire la adevăratul ei caracter. Suntem avertizați că, în zilele de pe urmă, el va lucra cu semne și minuni mincinoase. Și va continua aceste minuni până la încheierea timpului de probă, pentru a le putea arăta drept dovadă că este un înger al luminii și nu al întunericii.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 911.

Pavel arată că avea să fie o lepădare de credință care să precedă descoperirea papalității și că a Doua Venire a lui Hristos avea să aibă loc „după” lucrarea minunată a lui Satana. Lucrarea minunată a lui Satana începe odată cu legea duminicală din Statele Unite și se încheie la sosirea

încheierii timpului de probă și a celor șapte plăgi de pe urmă. Lucrarea minunată a lui Satana începe odată cu legea duminicală din Statele Unite.

„Prin decretul care impune instituția Papalității, în violare a legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va despărți pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie pentru a apuca mâna puterii romane, când va trece peste abis pentru a-și da mâna cu Spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniri, țara noastră va repudia fiecare principiu al Constituției sale ca guvernământ protestant și republican și va lua măsuri pentru răspândirea falsităților și amăgirilor papale, atunci vom putea ști că a venit timpul pentru lucrarea uimitoare a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Testimonies, volumul 5, 451.

Duminica legii este sfârșitul celei de-a șasea împărății, fiara de pe pământ din Apocalipsa capitolul treisprezece. Fiara de pe pământ a început să domnească la sfârșitul celor o mie două sute șazeci de ani ai stăpânirii papale, în 1798. Papalitatea a fost, așadar, descoperită în anul 538, deși lucrarea ei de a prelua controlul lumii era deja activă atunci când Pavel și-a așternut în scris cuvintele. Înainte de anul 538, avea să fie o lepădare de credință care preceda descoperirea omului fărădelegii, șezând în templul lui Dumnezeu.

Ukugwa kwabongwa y'isengero ry'i Perugamo igihe Itorerero rya Gikristo ryumvikanaga n'idini ry'ubupagani, nk'uko byagereranyijwe n'umwami w'abami Konstantino. Pawulo yarimo agaragaza ibimenyetso by'ubuhanuzi bigomba kubaho mbere yo Kuza kwa Kabiri kwa Kristo. Amaze gusubiramo ibyo yari yarigishije Abatesalonike mbere, hanyuma arababaza niba batibukaga ko yari yarabigishije ukuri uku mbere? Nuko arabibutsa ko bagombaga no kwibuka ko yabigishije yuko hariho ububasha bwari “bubuziriza” ubupapa, “kugira ngo” ubupapa “buhishurwe mu gihe cyabwo”? Ijambo “bubuziriza” risobanura kubuza cyangwa gukoma mu nkokora. Ijambo “bubuziriza” nyuma muri uwo murongo uwo ari wo wose rihindurwa ngo “ubu ni bwo bubuza.”

Ndime kifungu hicho kinawakilishwa kwa usahihi hivi: “Na sasa mnajua kile kinachoizuia upapa, ili upapa ufunuliwe kwa wakati wake. Kwa maana siri ya uasi (upapa) tayari inatenda kazi; ila tu yeye ambaye sasa anauzuia upapa, ataendelea kuuzuia upapa mpaka aondolewe njiani.” William Miller alipotambua kifungu hiki katika Wathesalonike, alielewa kwamba nguvu iliyoizuia upapa usipande kwenye kiti cha enzi cha dunia katika mwaka 538, ilikuwa Roma ya kipagani, na kwamba Roma ya kipagani ingezuia kuibuka kwa nguvu ya kipapa, mpaka Roma ya kipagani “iondolewe njiani.”

„În cei doisprezece ani în care am fost deist, am citit toate istoriile pe care le-am putut găsi; dar acum iubeam Biblia. Ea vorbea despre Isus! Totuși, încă mai era o bună parte din Biblie care îmi rămânea întunecată. În 1818 sau 1819, pe când stăteam de vorbă cu un prieten pe care îl vizitam și care mă cunoscuse și mă auzise vorbind pe când eram deist, el m-a întrebat, într-un fel destul de semnificativ: «Ce crezi despre textul acesta și despre acela?» făcând referire la vechile texte împotriva cărora ridicasem obiecții pe când eram deist. Am înțeles ce urmărea și am răspuns: —Dacă îmi vei da timp, îți voi spune ce înseamnă. «Cât timp îți trebuie?» Nu știu, am răspuns, dar îți voi spune; căci nu puteam crede că Dumnezeu a dat o revelație care să nu poată fi înțeleasă. Atunci m-am hotărât să-mi studiez Biblia, crezând că puteam afla ce a voit să spună Duhul Sfânt. Dar, de îndată ce am luat această hotărâre, mi-a venit gândul: «Să

presupunem că vei găsi un pasaj pe care nu-l poți înțelege; ce vei face?» Atunci mi-a venit în minte acest mod de a studia Biblia: —Voi lua cuvintele unor asemenea pasaje, le voi urmări prin toată Biblia și, în felul acesta, le voi afla înțelesul. Aveam Concordanța lui Cruden, care, după părerea mea, este cea mai bună din lume; așa că am luat-o, împreună cu Biblia mea, m-am așezat la birou și n-am citit nimic altceva, în afară de puțin din ziare, fiindcă eram hotărât să știu ce înseamnă Biblia mea.”

„Am început cu Geneza și am citit mai departe încet; iar când am ajuns la un text pe care nu-l puteam înțelege, am cercetat prin Biblie ca să aflu ce însemna. După ce am parcurs Biblia în felul acesta, o, cât de limpede și de slăvit s-a arătat adevărul! Am găsit ceea ce v-am predicat. Am fost convins că cele șapte vremi se încheiau în 1843. Apoi am ajuns la cele 2300 de zile; ele m-au dus la aceeași concluzie; dar nu mă gândeam deloc să aflu când venea Mântuitorul și nu puteam să cred aceasta; însă lumina m-a izbit cu atâta putere, încât nu știam ce să fac. Atunci mi-am zis: acum trebuie să-mi pun pintenii și pantalonii de călărie; nu voi merge mai repede decât Biblia și nu voi rămâne în urma ei. Orice învață Biblia, de aceea mă voi ține. Dar mai erau încă unele texte pe care nu le puteam înțelege.”

„Atât despre modul său general de studiere a Bibliei. Cu alt prilej, el și-a expus modul de a stabili înțelesul textului aflat înaintea noastră—înțelesul expresiei «the daily». «Am citit mai departe», spunea el, «și n-am putut găsi niciun alt caz în care să se afle, decât în Daniel. Atunci am luat acele cuvinte care stăteau în legătură cu aceasta: «take away». El va îndepărta „the daily”, «from the time the daily shall be taken away», etc. Am citit mai departe și am crezut că nu voi găsi nicio lumină asupra textului; în cele din urmă am ajuns la 2 Tesaloniceni 2:7–8. «For the mystery of iniquity doth already work, only he who now letteth, will let, until he be taken out of the way, and then shall that wicked be revealed», etc. Și când am ajuns la acel text, o, cât de limpede și de slăvit a apărut adevărul! Iată-! aceasta este „the daily”! Ei bine, acum, ce înțelege Pavel prin «he who now letteth», sau împiedică? Prin «the man of sin» și «the wicked» se înțelege Papalitatea. Ei bine, ce este ceea ce împiedică descoperirea Papalității? De ce, este Păgânismul; așadar, „the daily” trebuie să însemne Păgânism.» William Miller, Apolos Hale, The Second Advent Manual, 65, 66.

Fără înțelegerea faptului că „jertfa necurmată” din cartea lui Daniel era un simbol al păgânismului, lui Miller i-ar fi fost foarte greu să dezvolte cadrul pe care și-a întemeiat structura sa profetică. „Jertfa necurmată” se găsește de cinci ori în cartea lui Daniel și este întotdeauna urmată de un simbol al papalității. Dovezile că „jertfa necurmată” din cartea lui Daniel este păgânismul se află în epistola lui Pavel către tesaloniceni. Acolo se află unul dintre cele mai severe avertismente din Cuvântul lui Dumnezeu, căci acolo Pavel afirmă limpede că aceia care nu iubesc adevărul vor fi trimiși unei lucrări de rătăcire. Adevărul care a fost așezat în mod intenționat în Tesaloniceni a fost identificarea legăturii păgânismului cu papalitatea, iar a respinge acel adevăr înseamnă a garanta că o puternică amăgire va fi consecința acelei respingeri.

Vom continua acest subiect în articolul următor.

Opriti-vă și rămâneți uimiți; strigați și strigați: sunt beți, dar nu de vin; se elatină, dar nu de băutură tare. Căci Domnul a turnat peste voi duhul unui somn adânc și v-a închis ochii; pe

proroci și pe mai-marii voștri, pe văzători, i-a acoperit. Și toată vedenia a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite, pe care o dau unuia învățat, zicând: „Citește aceasta, te rog”; iar el zice: „Nu pot, căci este pecetluită.” Și cartea este dată celui neînvățat, zicând: „Citește aceasta, te rog”; iar el zice: „Nu sunt învățat.” De aceea Domnul a zis: „Fiindcă poporul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar și-a depărtat inima de Mine, iar frica pe care o are față de Mine este învățată după porunca oamenilor, de aceea, iată, voi face iarăși în mijlocul acestui popor o lucrare minunată, da, o lucrare minunată și o minune; căci înțelepciunea înțelepților lui va pieri și priceperea oamenilor lui pricepuți va fi ascunsă.” Vai de cei ce își ascund adânc planul de Domnul, ale căror fapte sunt în întuneric și care zic: „Cine ne vede?” și „Cine ne cunoaște?” O, cât răsturnați voi lucrurile pe dos! Oare să fie olarul socotit ca lutul, încât lucrarea să zică despre cel ce a făcut-o: „Nu el m-a făcut”? Sau lucrul întocmit să zică despre cel ce l-a întocmit: „N-a avut pricepere”? Isaia 29:9–16.